

نماز و ترجمه آن به دی

تهیه و ترتیب کننده: انجینیر محمد هاشم

مُقدمه

برادران و خواهران گرامی، این ترجمهٔ نماز به دري جهت تفهيم و تلقين بيشتري از معني سوره ها، آيات و دُعا هاي كه به عربي مي خوانيد، صورت گرفته است. سوره ها و آيات قرآن مجيد از اینترنت و ترجمهٔ آنها از تفسیرکابلی گرفته شده است. این ترجمه توسط استاد گرامی و مُحترم **خُبیب "سادات"** مُبلغ، دعوتگر اسلام، برنامه ساز و ناشر پروگرام **"أمتِ وسط"** از تلویزیون "پیام افغان"، ملاحظه شده و بعد از کنترل و تصدیق آن بطور مطمئن و معتبر در اختیار شما قرار گرفته است. امیدوارم كه از آن مُستَمِر و مُداوم استفاده نمائيد و نویسندۀ و كنترول كنندۀ آنرا از دُعاهاي تان فراموش نكنيد.

نمازهای پنجگانه و ترجمه آن به دری

نماز راز و نیاز با الله را گوید. نماز بر مسلمانان فرض (ضروری) است، در وقت معین آن. **سوره چهارم النساء "زنان"**، (آیت ۱۰۳).

۱. **نماز صبح یا فجر:** چهار رکعات است. دو رکعات اولی آن سُنّت و دو رکعات دومی آن فرض است.
۲. **نماز پیشین یا ظهر:** ده رکعات است. چهار رکعات اولی آن سُنّت، چهار رکعات دومی آن فرض و دو رکعات آخری آن هم سُنّت است.
۳. **نماز دیگر یا عصر یا وسط:** چهار رکعات است و هر چهار آن فرض است.
۴. **نماز شام یا مغرب:** پنج رکعات است. سه رکعات اولی آن فرض و دو رکعات آخری آن سُنّت است.
۵. **نماز خفتن یا شب یا عشاء:** نه رکعات است. چهار رکعات اولی آن فرض، دو رکعات دومی آن سُنّت و سه رکعات آخری آن وِتْر واجب "وِتْر بمعنی طاق" است.

نمازهای فرض: اگر دو رکعت باشد، هر دوی آن پُر خوانده میشود. اگر سه رکعت باشد، دو رکعت اولی آن پُر خوانده می شود و یک رکعت سومی آن خالی. اگر چهار رکعت باشد، دو رکعت اولی آن پُر خوانده میشود و دو رکعت آخری آن خالی.

نمازهای سُنّت و نوافل "تَفِل ها": همه نمازهای سُنّت و

نوافل پُر خوانده میشوند.

رَكَعَت پُر: سورة فاتحه (الْحَمْدُ لِلَّهِ) تا آخر خوانده میشود و بعد از آن یک سوره یا چندین سوره های انتخابی مثلاً سورة اخلاص (قُلْ هُوَ اللَّهُ)، سورة فَلَق (قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ "فَلَقْ بمعنی صبح") و یا دیگر سوره ها، و یا یک آیت و یا چندین آیات انتخابی مثلاً (الم، ذالک الکتاب، آیت کُرسی و یا دیگر آیات) خوانده میشود و بعداً به رکوع میرود.

رَكَعَت خالی: تنها سورة فاتحه تا آخر خوانده میشود و با آمین گفتن ختم میشود و بعداً به رُکوع میرود.

آذان (آگاهی، خبر رسانی)

اللَّهُ أَكْبَرُ (۴ بار).

خداوند بزرگتر است (۴ بار).

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (۲ بار).

شهادت میدهم که هیچ خدائی به غیر از خدای یکتا نیست (۲ بار).

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ (۲ بار).

شهادت میدهم که محمد فرستاده خداوند است (۲ بار).

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ (۲ بار).

بشیتابید (عَجَلَه کُنید) بسوی نماز (۲ بار).

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ (۲ بار).

بشیتابید بسوی رستگاری (آزادی از زحمت، خلاصی از مشکلات، کامیابی) (۲ بار).

الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ (۲ بار) "تنها در آذان نماز صبح گفته میشود".

نماز بهتر است از خواب (۲ بار).

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ (۲ بار) "تنها در وقت نماز جماعت گفته میشود.

به تحقیق (در حقیقت) نماز برپا شد و یا "در حقیقت به نماز ایستادن شروع شد" (۲ بار).

اللَّهُ أَكْبَرُ (۲ بار).

خداوند بزرگتر است (۲ بار).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (یکبار).

هیچ معبودی جز (بدون) خداوند یکتا نیست (یکبار).

تَعَوُّذُ (پناه بُردن)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَيْطَانِ الرَّجِيمِ

به الله پناه میبرم از شرّ شیطانِ رانده شده (از رحمت خدا دور شده)

تَسْمِيَه (اسم نهادن، نام نهادن)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوندِ بخشندهٔ مهربان

نیتِ نماز

نیت کردم که بخوانم دو رَكَعَتِ فرضِ (یا به عَوَضِ فرض بگوئید سُنّت) نمازِ صبح را، خاص برای الله. روی آوردم بطرف قبله، قبله ام خانه کعبهٔ شریف است.

تکبیر تحریمه (تکبیر اولی) "تحریمه بمعنی حرام گردانیدن بر خود کلام دنیا و دیگر حرکات و معاملات را"

اللَّهُ أَكْبَرُ

خداوند بزرگتر است.

ثناء (صِفَتِ الاهی)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

خداوندا! تو پاک و قابل ستایش هستی

و تَبَارَكَ اسْمُكَ وَ تَعَالَى جَدُّكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ

و نام تو با برکت و ذات تو عالی است و هیچ خدائی غیر از تو وجود ندارد.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَيْطَانِ الرَّجِيمِ

به الله پناه میبرم از شرّ شیطانِ رانده شده (از رحمت خدا دور شده)

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشنده مهربان

سورة فاتحه (فصل آغاز، فصل شروع)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱)

(۱) همه ستایش ها (شکر گذاریها، نیکو گوئیها، ثناء گوئیها) خاص برای الله است که پروردگار عالمیان میباشد.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۲)

(۲) بی اندازه مهربان، نهایت با رحم است.

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (۳)

(۳) صاحب روز جزاست.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۴)

(۴) خاص تُو را می پَرستیم و خاص از تو یاری می خواهیم.

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۵)

(۵) هدایت کُن (راهنمائی کن) بما راه مستقیم را.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (۶)

(۶) راه کسانیکه انعام (بخشیش) کرده ئی بر ایشان.

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (۷)

(۷) نه (راه) آنانکه غَضَب کرده شده بر ایشان (یهودان) و نه (راه) گمراهان

(نصاری) "نصاری یا نصارا یعنی پیروان دین حضرت عیسی ع یا مسیحیان".

آمین (اجابت فرما، قبول فرما).

سورة اخلاص (پاک دلی "عبادت خداوند با پاک دلی ویا خلوص نیت")

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱)

(۱) بگو: او (الله)، یگانه است.

اللَّهُ الصَّمَدُ (۲)

(۲) الله، بی نیاز است.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳)

(۳) نژاد کسی را، و نه زاده شده از کسی.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)

(۴) و نیست او را، هُمتا (مثل و مانند) هیچ یکی.

تَسْبِيحِ رُكُوع (خدا را به پاکی یاد کردن در حال تعظیم)

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ (۳ بار)

(۳ بار) پاک است پروردگار با عَظَمَت (بزرگوار) من.

تَسْمِع (شنیدن)

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ.

خدا می شنود هر کسی را که از او (از الله) ستایش میکند.

تَحْمِيد (نیک ستودن، پی درپی ستایش کردن، نیک صفت نمودن)

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ.

ای پروردگار ما! تو را است جمله ستایش ها (شناگوئی ها و صفت ها).

تَسْبِيحِ سُجْدَه (خدا را به پاکی یاد کردن در حال نهادن پیشانی به زمین)

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى (۳ بار)

(۳ بار) پاک است پروردگار عالی شأن (بلند مقام) من.

تَشَهُّد (شهادت دادن در حال نشستن و دُرود خواندن)

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَ الصَّلَوَاتُ وَ الطَّيِّبَاتُ

تمام تعظیم ها (احترامات، بزرگ داشتنی ها) و نمازها و سایر (تمام) پاکی ها

خاص برای خداست،

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

سلام و رحمت و برکات خدا باشد بر تو، ای پیغمبر،

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَي عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

سلام بر ما باشد و بر بندگان صالح (نیکوکار، امین، پرهیزگار، باتقوای) خدا.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

شهادت میدهم که هیچ فرمانروا (حاکم، فرماندار، آمر) و فریادرسی

(مَدَدگاری، گُمک کننده ئی، یاری رسانی) نیست بدونِ خدای یکتا.

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

و شهادت میدهم که محمد (محمد بمعنی ستایش شده) بنده و فرستاده

اوست (از خداست).

دُرود اول (دُعای رحمت خواهی)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ عَلَي آلِ مُحَمَّدٍ

پروردگارا! رحمت فرما بر محمد و خاندانِ محمد

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَي اِبْرَاهِيْمَ وَ عَلَي آلِ اِبْرَاهِيْمَ

چنانکه رحمت فرموده ئی بر ابراهیم و خاندانِ ابراهیم

اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

حقیقتاً تو ستوده (صفت کرده شده، به نیکوئی ذکر شده) بزرگوار هستی.

دُرود دوم (دُعای برکت خواهی)

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ عَلَي آلِ مُحَمَّدٍ

پروردگارا! برکت فرما بر محمد و خاندانِ محمد

كَمَا بَارَكْتَ عَلَي اِبْرَاهِيْمَ وَ عَلَي آلِ اِبْرَاهِيْمَ

چنانکه برکت فرموده ئی بر ابراهیم و خاندانِ ابراهیم

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

حقیقتاً تو ستوده (صفت کرده شده، به نیکویی ذکر شده) بزرگوار هستی.

دُعَاء

رَبَّنَا آتِنَا

خداوندا! عطا (بخشیش، مَرَحْمَت) کُن بر ما

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

در دنیا نیکی و در آخرت نیکی

وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

و ما را از عذاب آتش دوزخ نکه دار.

سلام گشتانندن

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ

سلام و رحمت الله بر شما باد

دُعای قُنُوت (دُعای فرمانبرداری از الله)

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ وَ نَسْتَغْفِرُكَ

پروردگارا! از تو کُمر می‌خواهیم و از تو بخشش می‌خواهیم

وَ نُؤْمِنُ بِكَ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ

و بر تو ایمان می‌آوریم و بر تو توکل می‌کنیم

وَ نُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ وَ نَشْكُرُكَ وَ لَا نَكْفُرُكَ

و تو را ستایش می‌کنیم بذکر خیر و تو را شکر می‌کنیم و

نه ناشکری

وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ

و کسی که از فرمان تو سرپیچی نماید، جدا می شویم و او را ترک می کنیم

اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ لَكَ نُصَلِّي وَ نَسْجُدُ

پروردگارا! خاص تو را عبادت می کنیم و برای تو نماز می خوانیم و سجده می کنیم

وَ اِلَيْكَ نَسْعٰى وَ نَحْفِدُ وَ نَرْجُو رَحْمَتَكَ

و به سوی تو می شتابیم و در خدمت تو ایستاده ایم و به رحمت تو امیدواریم

وَ نَخْشٰى عَذَابَكَ اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ

و از عذاب تو می ترسیم، آن عذاب تو که به کافران ملحق (پیوند) شونده است.

آیة الْکُرْسٰى (نشانه حکومت، نشانه قُدْرَت، مُعْجَزَةُ جَلال، عَظَمَت و تَقَدُّس)

۲۵۵: اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ

۲۵۵: الله، نیست هیچ معبودی جز وی (بدون الله)، زنده است تدبیر کننده (چاره ساز، چاره اندیش) عالم، نه میگیردش پینه کی و نه خواب،

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ

مَرَّ اوراست (از اوست)، آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است،

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ

کیست آنکسی که شفاعت کند مگر به اجازه وی،

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ

۱۰/۱۰

میداند آنچه پیشروی خلق است و آنچه پسِ پشتِ خلق است،

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ^ع

و احاطه نمی کند به هیچ چیزی از معلومات او (از علم الله)، مگر به آنچه وی خواسته است.

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ^ط

فراگرفته کرسی (حکومت، قدرت، فرمانروائی) او آسمان ها و زمین را،

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا^ع

و در گرانی نمی افکند (نمی اندازد)، او را (الله را) نگهبانی آن هر دو،

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (۲۵۵)

وَهُمَّ وَيَسْت (وی است) از همه بلند با عظمت (با بزرگواری).

و مِنَ اللَّهِ تَوْفِيقُ

